

Část 3

**VLASTNOSTI
PODNIKATELE
ŽIVOTA**

Pokračujme nyní ve vytvoření podoby podnikatele života. Pokud se mu chceme podobat, musíme se zaměřit do větší hloubky na svůj psychický stav, abychom dosáhli vnitřní harmonie, jež nám umožní jít tím správným směrem. Jedině tak se dostaneme do hlavního životního proudu, budeme maximálně úspěšní a současně nebudeme mít žádné problémy. Základní podmínky pro formování podnikatele života jsou zaměřeny na odhalení vlastní podstaty, poznání a rozvoj sebe sama. Harmonie existuje v hloubi naší duše a odtud také vychází nejsilnější energie lásky. Jestliže se člověk rozvíjí a odhalí svou podstatu, jeho činnost je pak snadnější, efektivnější, rozsáhlejší a tvořivější.

V předcházejících kapitolách jsme často používali slovo *vědomí*. Nyní víme, jak důležitou roli hraje tento pojem v lidském životě. Také zásada – *jak myslíme, tak také žijeme* – přímo souvisí s vědomím. Dokonce jsem navrhl, aby se novodobý člověk jmenoval *člověk uvědomělý*. Do vědomí se rovněž ukládají duchovní a morální principy vztahu člověka k sobě a k světu, jež uvádíme v této knize. Co je to *vědomí* a jak chápeme tento pojem v současné době? Protože je toto téma důležité, rozebereme je podrobněji.

Člověk je Bůh, jenž si hraje sám se sebou a má ze hry potěšení. Je pánem vesmíru, který se baví svou nevědomostí, a tvůrcem světa, jenž se opájí iluzí.

Džananakrišna

Tato slova odrážejí dnešní stav vědomí většiny lidí. Přes devadesát procent obyvatel Země si neuvědomuje velikost vlastní podstaty ani své poslání. Abychom se přidali k těm, kteří si to již uvědomují, musíme pochopit podstatu vědomí a pochody chápání. Musíme důkladně poznat svůj největší nástroj, a tím je vědomí.

Totální vědomí

*Změníte-li své vědomí,
sami si vytvoříte svůj vesmír.*

Winston Churchill

Autor tohoto výroku byl jedním z největších Angličanů všech dob, který udělal pro svou zemi i celý svět velmi mnoho. Prožil dlouhý a šťastný život. Byl to člověk, jenž překypoval energií a který si dokázal užívat. Není divu, že řekl tak moudrá slova, protože v životě vždy jednal podle svého vědomí, a dosáhl tím velkého úspěchu.

V nové době musíme prověřit všechno, čím člověk žije, a jeho vědomí je ta nejdůležitější část. Je tématem filozofických i disertačních prací. Vědomí je středem neustálého zájmu, protože nám pomáhá nejen poznat svět, ale představuje i něco mnohem většího...

Otázka vědomí je základem každého filozofického směru. Snažíme se, aby podnikatel byl zároveň filozof, a tak se mohl podobat Bohu. Pro uvědomělého člověka je velmi důležité, aby pochopil, co je to vědomí. Ještě než si vytvoříme moderní definici pojmu *vědomí* a popíšeme, co představuje *totální vědomí*, připomeneme si jeho klasickou filozofickou definici.

Vědomí je vyšší forma zobrazení skutečného světa, jež je vlastní pouze člověku.

Z fyziologického pohledu je vědomí spojeno s mozkem a řečí a tvoří je především vědomosti. Odtud pramení lidská touha po věděni a poznání i snaha rozvíjet schopnosti mozku. Ale ve všech dobách žili lidé, kteří si uvědomovali, že vědomí neplní jen funkce mozku. V čem tedy spočívá tajemství vědomí?

Lidské vědomí je především výsledkem vývoje lidstva s jeho nekonečným střídáním lidských pokolení. Dříve, než se budeme snažit pochopit jeho podstatu, musíme si vysvětlit, jak vzniklo. Vědomí se vyvíjelo společně s evolucí psychiky zvířat. V průběhu milionů let se vytvářely podmínky pro vznik člověka rozumného, bez nichž by se lidské vědomí nemohlo utvořit. U živých organismů se nejprve objevily jen základní projevy psychiky: odraz objektu reprodukuje jeho vlastnosti, povahu a vztahy. Živý organismus se liší od všeho neživého dráždivostí a citlivostí, jimiž reaguje na vnější i vnitřní podněty.

Odras představuje vzájemné působení informací, kdy jedna zůstává v paměti té druhé. Živý organismus vnímá jako informaci všechno, co na něj působí.

Všechno na světě na sebe přímo nebo nepřímo vzájemně působí, a proto má všechno určitou informaci o všem.

Tato známá pravda, že všechno souvisí se vším, dostává vědomí za hranice možností mozku a předpokládá existenci univerzálního informačního pole vesmíru, jenž je obecnou formou spojení, formou univerzálního vzájemného působení a jednoty světa. Vyplývá to z principu reflexe jako obecné vlastnosti hmoty.

Vědomí v současném pojetí je chápáno jako schopnost vnímat předměty vnějšího světa a zároveň se soustředit na vnitřní duchovní zkušenost, kterou doprovází tento vjem.

Vědomí je zvláštní stav člověka, v němž vnímá současně okolní svět i sebe.

Jaká je struktura vědomí a jaké jsou jeho nejdůležitější charakteristiky z vědeckého hlediska?

První charakteristika: vědomí představuje souhrn poznatků a vědomostí o okolním světě, jenž nás obklopuje. Strukturu vědomí tvoří nejdůležitější poznávací procesy, které člověku pomáhají, aby si obohacoval své znalosti. Narušení psychických poznávacích procesů (vnímání, paměti, představivosti, učení, myšlení či inteligence) způsobuje poruchy vědomí.

Druhá charakteristika: ve vědomí je zakotvené vědomé *já*, jež přesně rozlišuje subjekt od objektu – to, co patří lidskému Já, od toho, co k němu již nenáleží. Člověk, jenž se poprvé v dějinách organického světa od něj oddělil, si uchovával tento rozdíl ve svém vědomí.

Člověk jako jediný ze živých tvorů na Zemi je schopen na základě sebepoznání zkoumat sám sebe.

Vědomě hodnotíme své činy a sebe sama jako celek. V dětství si začínáme uvědomovat vlastní Já a odlišovat, co k němu již nepatří.

Třetí charakteristika: vědomí zajišťuje cílevědomou činnost člověka. Před každou činností si stanovujeme cíl. Zároveň zvažujeme důvody, proč chceme to nebo ono udělat. Přemýšlíme, jak svůj záměr uskutečníme, a rozhodujeme se pro nutné změny. Neschopnost realizovat cílevědomou činnost z důvodu nemoci nebo jiných příčin posuzujeme jako poruchu vědomí.

Čtvrtá charakteristika: samostatnou část vědomí tvoří emoční hodnocení mezilidských vztahů.

Otázkami vědomí se lidé zabývali vždycky, protože tvoří jednu z hlavních součástí člověka. Ale vědomí zcela nepochopíme, pokud neposoudíme jeho metafyzickou stránku. V dnešní době jsou dostupné rozsáhlé ezoterické poznatky, jež nám otevírají jinou oblast vědomí, například pojetí vědomí v živé etice, kde vědomí vychází za hranice fyzického těla člověka.

Vědomí je pole v podobě půlměsíce, které se nachází nad naší hlavou. Řídí všechny podněty a energie, jež z něj vycházejí, a jdou do našeho fyzického těla a jemnohmotných těl nebo do jiných světů daleko za hranice lidského bytí.

Každý člověk se narodí s nulovým vědomím. Čím jsme starší, tím je ve srovnání s dětstvím větší a s duchovním rozvojem se nám postupně rozšiřuje. Jen u lidí s psychickými poruchami se vědomí nerozvíjí.

Vědomí lidí, kteří se vydali cestou duchovního zdokonalování, se mění.

To je také způsob, jak můžeme dosáhnout stavu totálního vědomí. Formování vědomí probíhá od okamžiku, kdy dítě začíná vnímat svět, tedy od prvního týdne po početí. Vědomí v podobě energie se objevuje kolem plodu již v prvních dnech jeho vzniku. Mnohem později se začíná vytvářet nervová soustava a mozek, ale vědomí již existuje a rozvíjí se. V moderním chápání často nahrazuje pojem *duše*, jenž se používá v náboženství nebo ezoterice.

Vědomí je důležitou a podstatnou součástí duše.

Jak rosteme, je naše vnímání celého světa (fyzického i jemnohmotného) a reakce na něj stále uvědomělejší. Utváření vědomí ovlivňuje do tří let věku dítěte jeho mentální a emocionální tělo. V mentálním těle se uchovávají energie, jež představují povahové rysy z minulých vtělení. Emocionální tělo na jejich základě reaguje na události v životě a podle stávajících souvislostí vytváří odpovídající druh emoce. V současném, ucelenějším

chápaní pojmu *vědomí* se už neobejdeme bez připuštění existence minulých životů. Toto téma je samo o sobě velmi obsáhlé, zajímavé a důležité, ale v této knize se mu nebudeme věnovat.

Proces formování vědomí si probereme podrobněji, protože jeho pochopení je podstatné pro vytvoření šťastného a úspěšného života. Podnikatel života jako každý uvědomělý člověk musí vědět, jak tento proces probíhá, aby mohl co nejvíce využívat schopnosti svého vědomí.

Povahové vlastnosti dítěte, jehož vědomí se ještě nezformovalo, ovlivňují jeho spontánní jednání. Na chování dítěte reaguje okolní prostředí. Jestliže je reakce emocionálního těla na probíhající události správná, a tudíž ji schválilo veřejné mínění nebo samotné dítě, energie, která vznikla, proniká do vědomí a ukládá se v něm jako jediná správná emoce. Pokud se tak nestalo, vědomí vzniklou emoci zapomíná a již se neopakuje. Tímto způsobem se prostředí, v němž dítě žije, zapojuje do procesu formování osobnosti, upevňuje určité povahové rysy a odstraňuje nevhodné vlastnosti. Takovým způsobem se začíná pole lidského vědomí zaplňovat.

Intenzivní formování pole vědomí probíhá v prvních pěti letech života. V této době se zaplní osmdesát pět procent pole.

Pole vědomí utváří i vědomosti, jež procházejí mozkem dítěte, ale představují jen malou část. I v dospělosti tvoří znalosti jen patnáct procent

vědomí. Mylně se domníváme, že hlavním zdrojem formování osobnosti jsou vědomosti a škola.

Podle toho, jaká energie naplňuje pole vědomí, se vytváří náš pohled na svět. Na jeho základech pak hodnotíme životní události a vzniká odpovídající reakce emocionálního těla. Je důležité, v jakém prostředí dítě vyrůstá prvních pět let svého života, ale rodiče zpravidla nejsou schopni v této době zajistit dítěti potřebné podmínky pro formování obrazu skutečného života. Tento problém mají prakticky všechny rodiny, proto je hlavním úkolem rodičů, aby vytvořili pro své dítě prostředí naplněné láskou a výchovou zvyšovali úroveň jeho vědomí.

Lidské vědomí je jako okno, kterým se díváme na život. Podle toho, v jakém rodinném prostředí jsme vyrůstali a jak na nás působila společnost, přijímáme následně všechny životní události. Na ně reaguje emocionální tělo a vzniká pozitivní, nebo negativní energie. Tato reakce může probíhat spontánně a nezávisle na vědomém přání člověka.

Pole vědomí v závislosti na energii myšlenek, jimiž je naplněno, působí na vznik emocí a současně přijímá energii, kterou vytváří emocionální tělo. Vědomí mění podle úrovně svého rozvoje emoce ve slova a myšlenky. Všechny informace procházejí mozkiem do vědomí, které je hodnotí a zpracovává.

Všechny myšlenkové pochody neprobíhají v mozku, ale ve vědomí, v určité energetické struktuře, jež se nachází nad člověkem v podobě pŕlměsíce.